

Adolfo Veran näyttely

KAIKKI SEN JO TIETÄVÄT

Yli 500 vuotta sitten alkoi Espanjan kolonisaatio. Siitä lähtien on Amerikan alkuperäiskulttuureja alistettu. Conquistadorit kylvivät miekoin ja ristein kulttuuriaan alueelle, jota nykyään nimitämme Amerikaksi.

Alkuperäiskulttuurit nimettiin sivistymättömiksi, millä oikeutettiin ”sivistäminen” tai pikemminkin ”kristinuskoistaminen”. Heille ei annettu mahdollisuutta puolustaa itseään eikä omaa kulttuuriaan uusien ”isäntien” edessä, ja kokonaisia kansoja karkotettiin asuinsijoiltaan ilman oikeutta valittaa päätöksestä.

Kirkon käännytystyössä on usein onnistuttu kääntämään alkuperäiskulttuurit omaa kulttuuriaan vastaan, väheksymään vanhoja traditioitaan ja uskontojaan. Samalla on iskostettu länsimaista ajattelua vaihtelevin tuloksin. Vaikeus löytää oma paikkansa valtakulttuurissa sekä oman kulttuurin halveksuminen ovat johtaneet siihen, että eristäytyminen ja syrjäytyminen ovat monelle alkuperäiskansalle ainoa mahdollisuus jatkaa olemassaoloaan.

Tämä kaikki on aiheuttanut suuren tyhjiön alkuperäiskulttuureissa. Kun omat juuret ja uskonto on menetetty, ja pyrkimys omaksua vieras elämäntapa ei ole tuottanut toivottuja tuloksia, ovat alkuperäiskulttuurit jääneet tilaan, josta on vaikea päästä pois. Samalla alkuperäiskulttuurin perusta on tuhoutunut. Tilalle on tullut irrallisuus, ulkopuolisuus ja arvottomuuden leima.

Tänään alkuperäisyhteisöt elävät usein kulttuuristen ja sosiaalisten jännitteiden alla. Mahdollisuuksien puute, kulttuurinen eriarvoisuus, sosiaalisten tukirakenteiden puuttuminen, maan menettäminen ja vaikeus sopeutua valtakulttuuriin, altistavat huonon itsetunnon kehittymiselle, joka saattaa johtaa koko identiteetin kadottamiseen.

CABECAR – HEIMO

Cabecaret asuvat Costa Ricassa, Keski-Amerikassa, hyvin vaikeakulkuisessa vuoristossa eristyksissä ja äärimmäisessä köyhyydessä harjoittaen selviytyäkseen pienimuotoista maanviljelyä vuorten rinteillä. Heidän kielensä on yksi niistä harvoista säilyneistä asioista, joskin sekin on uhanalainen, sillä kouluissa ei ole omakielisiä opettajia. Opetuskielenä on espanja. Lisäksi opetuksen taso on hyvin vaihtelevaa, eivätkä kaikki lapset osaa kunnolla espanjaa, jolloin opetus jää epäselväksi ja vieraaksi.

Tässä teoksessa pyrin tuomaan esille Cabecar-heimon nykytilaa kuvaamalla heidän identiteetin ja itsetunnon menettämistä. Kuvaako tämä laajemminkin nykysuuntausta?

Adolfo Vera
adolfo.vera@kolumbus.fi
050 514 8912